

A GYŐZELEM NAPJA

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2025. április 20.

Ma a húsvétot ünnepeljük, amely a keresztények legnagyobb ünnepe, a leghatalmasabb ünnep. Hatalmas ünnep a karácsony is, hiszen a Megváltónak meg kellett születnie. El kellett jönnie testben, hogy meghaljon, de az Ő eljövételének egyetlen célja az volt, hogy önmagát adja értünk. Ez volt az Ő eljövételének a célja és azt hiszem, hogy ma nem is szólhatna másról az üzenet, mint magáról húsvétról, a feltámadásról, mivel, ha olvassuk a Bibliát, akkor látjuk, hogy ez a központi üzenete. Ha megnézzük a tanítványok szolgálatát, a feltámadásról prédikált minden tanítvány, erről szólnak az üzenetek.

Az Evangélium három lábon áll. Az Evangélium lényege: Jézus meghalt, eltemették és feltámadt és ez a háromlábú szék - bocsánat, hogy ezt mondom -, de ez nem dől el. Ez megáll, hiszen ez a mi keresztény hitünk alapja. A kereszténység nem vallás, habár teológiai, vagy tudományos értelemben igen. A kereszténység nem más, mint Krisztus Teste és egy élő kapcsolat Istennel, de a világ mégis úgy beszél róla, mint egy vallásról. Nincs egyetlenegy olyan vallás sem, akinek van Megváltója. Nincs egyetlen vallási vezető sem, aki meghalt volna minden ember bűneiért és nincs egyetlen olyan személy sem, aki a halálával legyőzte a halált és úgy támadt föl, hogy soha többé nem hal meg. Mert sokan feltámadtak, erről több helyen olvasunk a Bibliában, de csak egyetlenegy személy van, aki soha nem látott rothadást és ma is él. Ő a mi élő reménységünk, hogy mi is Vele együtt, az Ő halálában meghaltunk, bár ez a fizikai testünk ez még így nyilván nem alkalmas az örök életre. Ez a fizikai testünk egy mulandó, halandó test, de az Úr Jézus második eljövetelekor mi is kapunk egy ugyanolyan testet, ami most Neki van, amiben nincsen halál, nincsen fájdalom, ezért méltán ez a nap a legnagyobb ünnep, hiszen ez a mi győzelmünk. Meghaltunk és Vele együtt feltámadtunk. Ez a nap a győzelem napja, az igazi győzelem napja!

Egy kicsit messzebből indulnék. A zsidók is most ünnepelték, április 12-én indult a zsidó húsvét, ami a mai nap fog befejeződni. Ez náluk egy nyolcnapos ünnep, a *pészah*, a kovásztalan kenyerek ünnepe. Ez tulajdonképpen előképe a mi keresztény ünnepünknek. Tehát mindenképpen összekapcsolódik és mindenképpen szót kell ejteni róla. Ők a zsidó naptár szerint ünneplik a húsvétot, a niszán hónap 14. estjén kezdődik az ő naptáruk szerint és mint mondtam, ez egy nyolcnapos ünnep. Mit jelent a zsidó húsvét? Mit jelent pészah? Ennek a szónak a jelentése, hogy *átugrani, elkerülni*. Az egyiptomi kivonulásra emlékeznek ilyenkor a zsidók. Isten megparancsolta a népnek, hogy emlékezzenek meg erről az ünnepről, hiszen ez a szabadulásuk ünnepe, amikor a világ elnyomásából, Egyiptom elnyomásából Isten természetfeletti módon szabadította meg az Ő népét. Kihozta őket a több mint négyszáz éves egyiptomi fogságból és tizedik csapásként ítélet jött a nyomorgatóra, ítélet jött Egyiptom népére. Az ítélet alól csak azok menekültek meg, akik a bárány vérével megkenték az ajtófélfájukat. Ez a pészah. Gyorsan kellett pakolniuk, el kellett fogyasztaniuk a húsvéti bárányt az előírások szerint. Ennek a részleteibe most nem mennénk bele, a lényeg az, hogy gyorsan kellett pakolni és csomagolni és indulni kellett.

Itt ebből következik a kovásztalan kenyereknek az ünnepe, ugyanis nem volt idő arra, hogy megkelesszék a kenyeret, hanem kovásztalan kenyeret ettek, mert el kellett hagyni az otthonaikat, el kellett jönniük Egyiptomból. Annak idején még József korában egy maroknyi nép, több mint egy tucat ember érkezett Egyiptomba. Ott a nép nagyon elszaporodott, több mint négyszázezer férfiról beszél a Biblia, akik kivonultak, de csak a férfiakat számolták. Tehát körülbelül a legszerényebb becslések szerint is másfél millió, kétmillió ember lehetett. Egy budapestnyi ember, aki kijött a pusztába, akiket Isten kiszabadított és csapás jött a fáraóra.

Ez annak a jelképe, az előképe, ami beteljesedett Krisztusban. Ennek az előképnek Krisztusban van értelme, mert az előkép csak árnyéka a valóságnak, de ahol van árnyék, ott kell, hogy legyen egy valóság és az a valóság Krisztus. Krisztus halálában, Krisztus feltámadásában teljesedett be. Ezért ez a nap az örökkévaló győzelem napja, a mi megváltásunk történetének csúcspontját jelenti a

kereszt munkája. Jézus is megünnepelte a zsidó húsvétot, mégpedig a tanítványaival ünnepelt és a vacsora, amit elfogyasztottak, nem a búcsúvacsorája volt Jézusnak, mint sokan hiszik, hanem ez egy győzelmi vacsora volt, mert Jézus pontosan tudta és ismerte a forгатókönyvet, hogy mi fog következni ezután. Azt mondta, hogy most együtt eszik-iszik velük, de addig nem fog velük újra együtt inni, amíg új bort nem iszik. Ez egy metafora, egy kép, ami előre mutat Jézus Krisztus keresztségére, az Ő saját halálára és arra, amit Ő a kereszt munkájával bevégzett.

Ez a győzelem már miénk is Krisztusban. Tehát a Biblia két nagy eseményéből ez az egyik legnagyobb zsidó ünnep és kötelező ünnep a zsidóknak. Kötelező ünnep volt a törvény alatt a zsidó *pészah* és a Jézus feltámadása, amely elválaszthatatlan kapcsolatban áll egymással. Az Egyiptomból való szabadulás, a bűn, a halál, a kárhoztatás feletti győzelem nem csupán történelmi esemény, ez sokkal több annál. Isten megváltó tervének egymásba fonódása és azoknak a pillérei. Tehát a pészah, mint említettem, előképe a húsvét beteljesedésének és a megváltás ígéretének és ez megtörtént.

Úgyhogy először is a Zsoltárokkal kezdeném, egy nagyon csodálatos, sokak által jól ismert igehely, a 105-ös zsoltár 37-es igeverstől olvasom:

Zsoltárok 105,37.

37. És kihozá őket ezüsttel és arannyal, és nemzetségeikben nem volt egy beteg sem.

Amikor szabadulásról beszélünk, akkor láthatjuk azt, hogy a fogságban lévő rabszolga népet Isten gazdagsággal hozta ki. Nem volt semmilyen reális esélyük arra, hogy ők egyáltalán gyarapodók legyenek, hiszen ők beszélő szerszámok, rabszolgák voltak. Semmijük nem volt, még a saját életükkel, a saját testükkel sem rendelkeztek. Éppen ezért ez egy óriási dolog volt, hogy őket Isten megszabadította.

Zsoltárok 105,43–45.

43. Kihozá azért az Ő népét örömmel, és az Ő választottait vigassággal.

A szabadulás öröme, a szabadulásnak az ünnepe.

44. És nékik adá a pogányok földjét, és öröklék a népek fáradságos szerzeményét.

45. Azért, hogy megtartsák az Ő rendeleteit, és törvényeit megőrizték. Dicsérjétek az Urat!

Ez a zsoltár sok mindenről beszél. Ez a szabadítás nem csak Izrael népének szólt. A páskabarány, az átvonulás, a megmenekülés, mind Jézus Krisztus megváltó művére mutatnak rá, mint előkép. Ő a mi húsvéti Bárányunk, aki elvette a világ bűneit, ahogy azt a János 1,9 mondja. A szabadulás nem csupán menekülés, hanem győzelem, győzelem a világ felett. Egyiptom a világ jelképe, a világ szimbóluma. A világból hozta ki Isten az Ő népét. A zsidó népet a pogányok közül hozta ki, ahogy téged is meg engem is, mert mindannyian elveszettek voltunk. Mindannyian Ádám bűne miatt elveszettek voltunk. A pászka vacsorában Jézus örökölt hagyta mindannyiunknak azt, hogy emlékezzünk meg az Ő haláláról és a feltámadásáról, mint ahogy ezt mi is most az úrvacsorában megtettük. Bennünket is kihozott a világból.

Amit nagyon fontos itt megemlíteni, az a vér, a véráldozat. A véráldozatot már látjuk a Biblia első lapjain, Káin és Ábel történetében volt, aki zöldséget áldozott, de azt Isten nem tudta elfogadni, csak a véráldozatot tudta elfogadni. A véráldozat már megjelent a Biblia első lapjain. Aztán ugyanezt láthatjuk Ábrahámnál is, aki áldozatot mutatott be Istennek, ugyanis „vérontás nélkül nincs bűnök eltörlése.” Az ószövetségben a vér csak elfedezte a bűnöket, magyarul szólva besöpörte a bűnproblémát a szőnyeg alá, amiről évről évre meg kellett emlékezni, évről évre áldozatot kellett bemutatnia a főpapnak egyrészt önmagáért, mert ő maga sem volt tökéletes, mindenféle tisztogatási szertartáson ment keresztül, mielőtt Isten jelenlétébe ment a Szentek Szentjébe, a bakok, bikák vérével, amit az engesztelés székére kellett hinteni. De ez az engesztelés csupán egy évre volt elegendő, ha a kikötött piros karmazsin fehérré változott, akkor Isten megbocsátotta a népnek az addigi bűneit.

A törvény korszakát nézve is azt látjuk, hogy Isten kegyelme az, amely felül tudta írni a bűnt, hiszen a nép a saját cselekedeteiből, a törvény megtartásával nem tudott eljutni a teljességre. A teljesség Krisztusban van és ezt az ószövetség nem tudta megtenni. Tehát nem csak megszabadultak, hanem gazdagon mentek ki Egyiptomból „És kihozta őket ezüsttel és arannyal, és nemzetségeikben

nem volt egy beteg sem.” Képzeltetek el egy olyan közösséget, ahol egy budapestnyi ember közt nem találtok egyetlen egy beteget sem!

Ma lassan már azt kell keresni, hogy kik azok, akik egészségesek. Ha megnézzük az egészségügyi jelentéseket, látjuk, hogy katasztrofális a helyzet, de Isten szabadítása egy valóságos szabadítás. Ez egy olyan szabadulás, amely a fizikai szinten is manifesztálódik. Természetesen a keresztt túlmutat ezen a földi életen és ezen a néhány évtizeden. A keresztt az örökkévalóságra mutat. Itt a földön van némi nyomorúságunk, ahogy Jézus mondta: „E világon nyomorúságotok léssen; de bízzatok: én legyőztem a világot.” Jézus győzött és Jézus győzelmében ott vagyunk mindannyian. Ez a győzelem elsősorban a bűn, a betegség, a szenvedés és a sátán hatalma feletti győzelmet jelenti a számunkra. Mint már többször elhangzott, a sátán nem egyenrangú fele Istennek, nem egyenrangú fél Istennel. A sátán egy legyőzött senki. Nekünk sem egyenrangú ellenség, mert ő egy legyőzött ellenség. Próbál úgy tenni, mintha ő győzött volna és próbál úgy tenni, mintha hatalma lenne feletted, de ez a hatalma megtört, mert Jézus győzedelmeskedett.

A következőkben Ábrahám hitéről szeretnék beszélni. A Biblia írja és az Ószövetség lapjain olvassuk: „Hitt pedig Ábrahám az Istennek, és ez tulajdoníttatik néki megigazulásul.” Ábrahám a mi hitünk atyja, de Ábrahám a mi hitünk atyja abban is, hogy ő már hitt a feltámadásban. A feltámadás előképe megjelenik már az Ószövetségben is, hiszen amikor Isten arra kérte Ábrahámot, hogy áldozza föl Izsákot, akkor Ábrahám nem kételkedett és nem mondta, hogy „De hát akkor hogy lesz, Isten, hogy fog beteljesedni a Te ígéreted? Hogy lesz nekem Izsákban rengeteg magom, ha nekem őt fel kell áldoznom az oltáron?” Ábrahám hittel vitte a Mórija hegyére Izsákot és hittel tette az áldozati oltárra, de az angyal megfogta a kezét és azt mondta Isten, hogy „Állj! Ez olyan, mintha megtetted volna.” És ott van egy jelenet a kecskebakkal, mikor megkérdezte Izsák, hogy „Mit áldozunk föl?” Nem látta az áldozati bárányt, nem látta az áldozni valót. Ábrahám már akkor hittel szólt: „Isten majd gondoskodik.” És Isten gondoskodott: Egy kecskebagnak beakadt a szarva, Isten odaküldte azt az áldozati állatot, akit Ábrahám föláldozott. Ez a vér egy áldozati báránynak a vére volt. A mi áldozati Bárányunknak, Jézus Krisztusnak a vére tiszta volt és szeplőtelen. Olyan vér volt, amilyen vére csak Neki volt és amiben nem volt bűn. Ő nem örökölte a bűnt és a halált. Ő nem Önmagáért halt meg.

Nagyon érdekes megnézni, hogy milyen téveszmékből táplálkozik az antiszemitizmus. Azt mondja, hogy a zsidókat azért kell gyűlölni, mert megölték Jézust. A zsidók soha nem tudták volna megölni Jézust, ha Jézus nem adja magát önként. Másrészt, ha Krisztus meg nem hal, akkor nincs megváltás, nincs üdvösség, nincs örök élet. Jézus ezért jött el és ez az isteni tervnek a része volt. Amikor Jézus imádkozott fönt a kereszten, hogy „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek”, Ő nem aggódalmaskodott saját magáért. Ő pontosan tudta, hogy mit kell Neki elszenvednie. Jézus egyébként sem aggódalmaskodott, de ott azokért, akik Őt megfeszítették, az ellenségeiért imádkozott, mert nem tudták, hogy mit is tettek valójában. Ők még nem tudták, hogy az a vér, amely ott aláhullt a keresztre, az ő bűneikért is váltságdíj volt, de voltak, akik már ott is fölismerték.

Érdekes dolog, amin gondolkodtam, hogy Jézus tanítványai három és fél évig Vele voltak és Attilával itt beszélgettünk az alkalom előtt és azt mondta, hogy prédikálunk, prédikálunk és néha az emberek nem értik. Én erre mondtam, hogy ne aggódj, Jézus sokkal jobban prédikált, mint mi és Őt sem értették néha. Ez csak úgy eszembe jutott és itt vannak példaként a tanítványok, hogy Jézus három és fél évig beszélt arról, hogy Ő meg fog halni, hogy kereszthalált fog halni és valahogy nem hallották és nem értették, hogy Ő fel fog támadni, azt abszolút nem értették. Abból is látjuk, hogy nem értették, hogy a keresztnél a tizenkét közvetlen tanítványa közül egyetlen egy volt ott, János. Ő volt ott a keresztt lábánál és a többiek nem értették. Félelemben estek, menekültek, látásban jártak. Ezt nem azért mondom, hogy kárhoztassam őket, mert valószínűleg én is ezt tettem volna, vagy talán ti is, hiszen úgy látszott, hogy Jézus vereséget szenvedett. Ők még akkor nem tudták, hogy a keresztt nem vereség volt Jézus számára, hanem a győzelem helye. Az a hely volt a keresztt, ahol Ő győzött, az a hely volt a keresztt, ahol Ő legyőzte a sátánt, és az a hely volt a keresztt, ahol a mi üdvösségünk, a mi örök életünk szereztetett meg és az a hely volt, ahol Jézus legyőzte a halált.

Ábrahám hitéről beszélve meg kell említenünk, hogy Ábrahám már akkor elkezdte kijelenteni a feltámadást. Ő volt a feltámadásnak az első „hírnöke”, aki hitt a feltámadásban. A Mórija hegyén történt próbatétel nem csupán egy engedelmességi vizsga volt Ábrahám számára, hanem már akkor hitt abban, hogy Isten képes a halottakat föltámasztani. Ez a hit teszi Ábrahámot a hívők atyjává. Erről megemlékeznek a Zsidókhoz írt levél 11. fejezet 17–19-es versei.

Zsidó 11,17–19.

17. Hit által ajánlotta fel Ábrahám Izsákot, amikor próbára tétetett, és az egyszülött fiát vitte áldozatul, ő, aki az ígéreteket kapta,

18. Akinek meg volt mondva: Izsákban neveztetik néked a te magod;

19. Úgy gondolkozván, hogy Isten a halálból is képes feltámasztani fiát, ezért vissza is kapta őt, mint előképet.

Ez az előkép Jézus kereszthalálának nem csak az előképe volt, hanem egy prófétai hit kinyilatkoztatás is. Az első személy, akit a Biblia prófétának nevez, az Ábrahám. Amikor Abiméleknél vendégeskedett és kiderült a csalás, hogy Sára nem a testvére, hanem a felesége, akkor Isten meg akarta verni a pogány nép házát, de mivel Abimélek kijelentést kapott és mondta Ábrahámnak, hogy imádkozzon értük, Ábrahám imádkozott a meddő nőkért és azok a meddő nők elkezdtek szülni. Ez is kicsoda előkép, hogy Ábrahámnak, vagy Ábrámnak még nem volt gyermeke és Szárai, vagy később Sára, meddő volt. Ábrahámot kérte meg arra Abimélek, hogy imádkozzon a meddő nőkért és a meddő nők szültek. Sokszor kérdezitek tőlem, hogy „Nekem is problémáim vannak, nekem is kihívásaim vannak, nekem is itt fáj, ott fáj, nekem is egészségügyi gondjaim vannak, hogy imádkozzak másokért?” Úgy, ahogy Ábrahám tette. Ez egy ószövetségi előkép. Nem a te, vagy az én állapotomtól függ Isten Igéjének az igazsága, hanem az igazság az igazság. Ezt az igazságot gyakorolnunk kell. Istennek nem akadály az, hogy egy beteg, vagy éppen egy kihívásokkal teli ember imádkozik valakiért, vagy éppen valaki más. William Brannan egy nagyon híres prédikátor volt, autóbalesetben halt meg. Mielőtt meghalt volna, már haldoklott, de rátette a feleségére a kezét és ő életben maradt. Ezt csak példaként hoztam az elmúlt évtizedek történéseiből. Ábrahám esete is nagyon jó példa.

Tehát a feltámadásba vetett prófétai hit kinyilatkoztatás volt Ábrahám hite. Jézus tudatosan választotta a győzelem útját. A páskabarány nem áldozat lett, hanem győztes. Jézus halálával kapcsolatban különféle elméletek vannak, nem szeretném felsorolni, de rengeteg elképzelés létezik. Például: „Jézus, a szerencsétlen áldozat. Milyen jó ember volt, aztán mégis megölték.” „Jézus nagyon rossz korban született.” Hallottátok ezeket biztosan, tudományos emberek okfejtései és agyszüleményei, hogy „Jézust nem értették meg. Jézus nem jókor született, mert ha jobb korba születik, akkor jobban megértik.” – mondják. Le kell szögeznünk, hogy Isten időzítése tökéletes és Jézus nem áldozat volt, Jézus nem egy balek volt, hanem pontosan az isteni terv szerint végezte a munkát és az isteni terv teljesedett be az Ő halálában és feltámadásában.

Valaki egyszer írt nekem, eléggé csúnyán, hogy Isten milyen képmutató, hogyha úgyis tudta, hogy föltámasztja Jézust, akkor miért kellett ez a cirkusz és miért kellett a kereszt? Ez az ember sajnos nem lát el messzire. Hiszen ezt Jézus nem Önmagáért tette, Isten sem Önmagáért tette. El kellett jönnie Jézusnak, meg kellett halnia a kereszten, mert ha Ő nem hal meg – ez rólunk szól –, akkor mi sem halunk meg Övele. Tehát ahhoz, hogy Isten el tudja törölni a bűnt, ahhoz meg kell, hogy haljunk. Ugyanis egy halottat nem lehet elítélni. Most is, ha valaki eltávozik az élők sorából, akkor nem lehet bíróság elé állítani, hiszen hogyan vinnénk a bíróság elé? Nem tudjuk, mert meghalt. Ugyanígy vagyunk mi is. A bűnök eltörlése nincs anélkül, hogy mi meg ne haltunk volna Jézus Krisztussal.

Tehát meg kellett, hogy haljunk és ha egyszer meghaltunk, egy halottól nem lehet számon kérni semmit. Ezért tudja Isten megbocsátani a bűnöket, mert mi a Krisztus halálában ott voltunk. Vele együtt meghaltunk. Ezt az Efézusi levél harmadik részében olvassuk. Milliószer hangzik el minden vasárnap és jó, hogy elhangzik, mert ez a lényeg, hogy meghaltunk Vele, de nem itt van a vége a dolognak, hanem ott, hogy Vele együtt föl is támadtunk.

Ez a megváltásnak a lényege, hogy ebben a megváltásban te is ott voltál, ez nem egy öncélú dolog. Így tudunk megállni igazul Isten előtt, mert Jézus kifizette az árat, kifizette a tartozásunkat, szabadok vagyunk és élhetünk és járhatunk ebben a szabadságban.

Jézus utolsó páska vacsorája. Ő is elfogyasztotta a páska vacsorát, ez nem egy szentimentális búcsú volt, hanem egy győzelmi bejelentés. Ő pontosan tudta, hogy mi következik, ismerte a forгатókönyvet. Ő volt az egyetlen, aki ismerte a forгатókönyvet. Nem emberek vitték el, Ő adta oda magát. Óriási! Tehát az antiszemitizmusnak ez a fajta ideológiai alapja, ez egy teljesen téves, teljesen megalapozatlan, teljesen ördögi, sátáni ideológia. Hiszen Jézus önmagát adta. A tanítványok még nem értették, de Ő világosan kijelentette, hogy az Írások be fognak teljesezni.

Márk 14,21.

21. Az embernek Fia jóllehet elmegy, amint meg van írva felőle; de jaj annak az embernek, aki az embernek Fiát elárulja; jobb lenne annak az embernek, ha nem született volna.

Tehát Jézus bejelentette, hogy ezt nem Ő találta ki valamelyik nap, hanem ez már az Ószövetségben megíratott. Itt dolgok fognak beteljesedni. „De jaj annak az embernek, aki az ember Fiát elárulja. Jobb lenne annak az embernek, ha meg sem született volna.” Itt megálltam egy pillanatra és elgondolkodtam. Mi az, hogy az ember Fiát elárulja? Jaj annak az embernek. Egy ilyen személy volt, közvetlenül Júdás, aki elárulta Jézust, de én megnéztem ennek az *elárulja* szónak a jelentését és ez nem csak arról szól, hogy elárulja, hanem visszautasítja. Miért árulta el? Miért adta át a poroszlók kezébe Jézust? Mert elutasította mindazt, amit Jézus tanított.

Ez volt a legeslegfőbb bűn és ez vezetett oda, hogy Jézust elárulta. Ő egy politikai messiást várt. Ő összekeveredett a világgal. Nem tudjuk mi történt, de kár volt felakasztania magát, mert Jézus vére minden bűnre váltságdíj volt. Ahogy Péter megtagadta Őt háromszor és Péternek is megbocsátott. Mert Péter is elutasította Őt. A vér, a szent vér, a kereszt munkája minden bűnre örökkévaló áldozatot jelent. Péter bűnére is, de Júdás nem várta meg a feltámadást és nem hitt a feltámadásban.

Márk 14,27.

27. És monda nékik Jézus: Ezen az éjszakán mindnyájan megbotránkoztok bennem; mert meg van írva: Megverem a pásztort, és elszélednek a juhok.

A tanítványok akkor és ott úgy élték meg, hogy ez egy tragédia, de nem tragédia volt, hanem az Írások beteljesítése. Ők ott és akkor ezt nem látták. Ők akkor ott ezt nem tudták, csak azt látták, ami történt. Azt látták, hogy Jézust elfogták, megkorbácsolták, meggyalázták és a végén keresztre feszítették. A tanítványok akkor úgy érezték, hogy minden reménységük odaveszett, hiszen ők azt gondolták, hogy helyre fog állni Izrael királysága, Isten királysága és ők majd Jézussal beülnek a királyi székbe és együtt fognak Vele uralkodni.

Ez valóban így fog majd történni, csak közben egy mozzanat kimaradt az ő életükből, hogy a pogányoknak is be kell menniük. Mert ez a megváltás nem csak a zsidó népnek szólt, nem csak az ígért népének, hanem a pogányoknak is. Ez óriási! Tehát Jézus nem áldozat lett, hanem az Atya akaratának a győztes beteljesítése. Ez a nap azért óriási nap, mert ez a győzelem napja. Amint már említettem, Vele együtt meghaltunk és Vele együtt feltámadtunk. Tehát látszik, hogy a húsvét nem csupán Jézusról szól, hanem rólunk is. Mi is ott vagyunk ebben a győzelemben.

Róma 6,3–4.

3. Avagy nem tudjátok-é, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az Ő halálába keresztelkedtünk meg?

4. Eltemetettünk azért Ővele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk.

A keresztség szó a keresztelni, baptism, alámeríteni. Ez azt jelenti, hogy mi is meghaltunk. Tehát a vízkeresztség ennek a szimbóluma, ennek a jelképe. Az újjászületésben pedig ez történik meg. Amikor megvalljuk a hitünket Jézusban, amikor megvalljuk azt a hitünket, hogy mi Krisztussal meghaltunk és feltámadtunk, hogy Jézus ezt megtette, akkor mi is ott vagyunk, azonosulunk az Ő halálával és azonosulunk az Ő feltámadásával is. Ez történik meg az újjászületés által. Amikor mi a

hitünket kimondjuk és megvalljuk a szánkkal, akkor az, ami Jézussal megtörtént, számunkra is igenné és ámenné lesz. Így történik az újjászületés, amikor Isten újjáteremti a szellemünket, a Szent Szellem erejével elpecsételi és örök életet ad nekünk. Ez az újjászületés és ez emiatt tudott megtörténni.

A központi üzenet, hogy nincs Evangélium passió nélkül. Nincs Evangélium Jézus halála és feltámadása nélkül. Bármilyen prédikációt végignéztek, amik rögzítve vannak a Bibliában, akkor láthatjátok, hogy ez a központi üzenet. Mindenhova ezt az üzenetet vitték el és ebben az üzenetben van az erő. Amikor valaki befogadja ezt az üzenetet, jönnek a gyógyulások, jönnek a szabadulások. Nagyon sokat gondolkodtam, hogy amikor evangelizálunk, akkor miért van ott annyi gyógyulás, miért van ott annyi csoda? Itt a vasárnapi alkalmakon néha tanítunk erről, arról, amarról és ezt nagyon jól tesszük, mert táplálkoznunk kell Isten Igéjével, de egy evangelizáció nincs passió történet nélkül. Nincs anélkül, hogy az ember bűnös lett, de Jézus meghalt értünk és feltámadt és kifizette az árat értünk és szabadok lehetünk.

Amikor az emberek megértik ezt az üzenetet, olyan isteni erő szabadul föl, hogy egyszerűen csodák történnek. Az utóbbi evangelizációkon is nagyon sok gyógyulás volt. Imádkoztunk az emberekért és Isten sorban gyógyította meg őket. Még elkapónk sem volt az egyik helyen, megtelt az a kis művelődési ház és ott a széken imádkoztunk az emberekért és meggyógyultak. Ez nem amiatt van, mert mi voltunk ott, vagy akkora a kenet, vagy nem tudom miket szoktak gondolni az emberek, hanem az Evangélium miatt van, mert ha az Evangéliumot prédikálok, mindegy, hogy ezt ki teszi, akkor ott Isten ereje szabadul föl. Az Evangélium az, amiről a mai nap szól a húsvét ünnepe.

Nagyon érdekes, megnéztem az értelmező szótárban, hogy a húsvét szó mit jelent. Meg fogsz döbbsenni, de annak semmi köze Jézus feltámadásához, annyit jelent, hogy húst venni. Így szó szerint. Most nevettek. Én is ezt tettem, megdöbbsentem. Közben mégis csak kapcsolódik a húsvéhoz, mert húsvét előtt az emberek böjtöltek. Ez egy hagyományból származik egyébként, maga a szó. Nyilván nem a pészah-ról beszélek, hanem a mi magyar húsvét szavunkról. Azt jelenti, hogy véget ért a böjt, mert Jézus föltámadt és lehet húst enni, lehet húst magunkhoz venni. Ha eddig ezt nem tudtátok volna, én sem tudtam, úgyszólván ennyivel is már okosabbak lettünk.

Azt mondja az Ige, hogy Jézus feltámadott, hogy új életben járjunk és ez nem önmagunktól van. Nem tudunk megújulni, nem tudunk önerőből új életben sem járni. Mert Isten az, aki képes megújítani a szellemünket. A Filippi 1,6 mondja, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, be is végzi a Krisztus Jézus napjáig. Isten kezdte el bennünk a munkát, amikor újjá teremtett bennünket és be is fogja végezni a munkát bennünk.

Mi nem tudunk megváltozni önmagunktól. Isten Szelleme az, aki elváltoztat bennünket. Ahogy megértjük az Írásokat, ahogy tanulunk, ahogy vesszük magunkhoz az Igét, úgy növekszünk Őbenne. Mindannyian úton vagyunk, egyikünk sem érkezett meg. Van, aki már korábban elkezdett Krisztussal járni és nyilván esetleg több ismeretük van a Krisztusról. A mi feladatunk nem az, hogy ezzel kérkedjünk, hanem segítsük azokat, akik még a hitben lábadoznak, akik még a hitben gyengébbek. Támogassuk, bátorítsuk őket, hogy ők is növekedjenek, mert a mi hitünk nem egy légből kapott hit, nem emberi kitaláció, hanem beteljesedett igazság, beteljesedett valóság.

A győzelem, amit Krisztus aratott, ez nem elvont, hanem konkrét és végleges győzelem. Ugye olvastunk háborúkról, vannak háborúk leírva a Bibliában is. Egy győztes háború eltartott egy ideig, de mi lett utána? Utána aztán megint legyőzték őket. Ha nézzük ezeket a nagyhatalmakat, például Babilont, sokszor győztek és ők voltak a győztesek. De meddig voltak győztesek? Amíg nem jött egy másik győztes és le nem győzte őket. Jöttek a perzsák és jól elverték őket és akkor ők lettek a győztesek. Aztán ők sem voltak sokáig győztesek, mert utána jöttek a görögök. Aztán a görögök sem voltak sokáig győztesek, mert jöttek a rómaiak és folytathatnánk a sort.

De a Krisztus győzelme örök győzelem! Ezt nem lehet überelni, ez nem olyan, mint egy világi győzelem. A kereszt diadalma az diadal a fejedelemségek felett és a hatalmasságok felett. A Kolosse levélhez fogunk menni, a második részre. Ez világosan bemutatja, hogy a kereszt nem vereség, hanem hadüzenet és győzelem volt. A vádat, ami ellenünk szólt eltörölte és a láthatatlan hatalmas-

ságokat lefegyverezte. Ez a győzelem egy szellemi győzelem is volt, aminek nyilván egy fizikai győzelemben is manifesztálódni kell egy hívő életében.

Kolosse 2,12.

12. Eltemetettvén Övele együtt a keresztségben, akiben együtt fel is támadtatok az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta Őt a halálból.

Kolosse 2,14.

14. Azáltal, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírást, amely ellenünk volt nekünk, és azt eltette az útból, odaszegezvén azt a keresztfára;

Ez egy nagyon fontos momentum. Az Újszövetség nem az Ószövetség folytatása. Ezt még egyszer elmondom, mert nagyon fontos. Az Újszövetség nem az Ószövetség folytatása, hanem ez egy új szövetség. Azt jelenti, hogy a régi eltöröltetett és a helyébe került az új. Ezért új szövetség. Ez már nem a törvény rendszere.

Mi volt az Ószövetségben? A törvény folyamatosan vádolta az embereket. A törvény folyamatosan elítélte az embereket. Az ószövetségi ember folyamatosan ítélet alatt állt, mert nem tudott megfelelni annak a kőtáblának. Mindig-mindig az a kőtábla kárhoztatta. Az egyik fele az, hogy mit tegyél, mert ha nem teszed, az rossz, vagy mit ne tegyél és ha mégis teszed, az is rossz. Tehát bár-hogyan nézel rá a törvényre, mindenhogyan kárhoztatva vagy. A törvény kárhoztat bennünket, de nem azért, mert a törvény rossz. A törvényt Isten adta és azért adta, hogy a tanítónk legyen, illetve egy más fordítás szerint, hogy a Krisztusra vezérlő mesterünkkel váljon a törvény, hogy az ember adja már fel az önerőfeszítését, az önmegváltást, mint ahogyan ezt sokan teszik.

Vannak vallások, akik úgy gondolják, hogy a cselekedeteik miatt fogja majd Isten őket üdvözíteni. Ember, add már föl az önmegváltásodat, nézz már a keresztre! Ugyanúgy, mint amikor a pusztában vándoroltak a zsidók és csipkedték őket a mérges kígyók. Akkor sem számított, hogy ki mit csinált. Ki menekült meg? Az, aki a rézkígyóra föltekintett. A rézkígyó az nem más, mint Jézus előképe. Ha megcsípte a kígyó, akkor hiába panaszkodott, hiába kente be kenőccsel. Bár ott a pusztában ilyen nem volt, ilyen kísértés nem érte őket. De mit kellett tenniük? Föl kellett nézni a rézkígyóra. Aki föl nézett a rézkígyóra, az meggyógyult, aki nem, az meghalt és kész. Ez egy ilyen egyszerű dolog volt. Nem tudták betartani a törvényt.

Ami itt a lényeg, hogy Jézus hogyan győzte le a sátánt? Hogy eltörölte az ellenünk szóló parancsolatokban a kézírást, amely ellenünk volt nekünk és azt eltette az útból odaszegezvén a keresztfára. A keresztfára a törvény is föl lett szegezve. Mivel kárhoztat a sátán? Most is ezzel kárhoztat, hogy nézd meg, milyen keresztény vagy, nem tudod megtartani a törvényt, nézd meg, mit csináltál a múltkor is! A múltkor is ideges lettél, a múltkor is csúnyán beszéltél, a múltkor is mit tudom én, mit csináltál! Teljesen mindegy, a törvényt nem lehet megtartani. Jakab írja a levelében, hogy ha egyetlen pontját is megsérted, akkor az egész törvényt kárhoztatod. Nem lehet azt a törvényt megtartani. Mivel vádolja a sátán ma is a keresztényeket? A törvénnyel. A törvényt használja arra, hogy téged fejbe verjen, hogy te egy milyen méltatlan vagy.

Amikor a hívő keresztényt a méltatlanság érzése a hatalmába keríti, akkor nem hitben jár, akkor önmagára nézett, akkor a törvény betűjére nézett. Nem a Krisztusra és nem a keresztre, hanem önmagára nézett. Abban a pillanatban, ahogy magunkra tekintünk és nem Krisztusra, abban a pillanatban kiesünk a hitből. Éppen ezért kell nekünk a keresztre nézni. A sátán nem vádolhat tovább a törvénnyel, hogy ezt nem tartod be, azt nem tartod be, amazt nem tartod be. Amikor mondja valaki neked, hogy nem jársz szeretetben. A te dolgod nem az, hogy a másikat vádoljad, hanem a Biblia azt mondja, hogy te jársz szeretetben. Tehát ez nekem szól. Nekem kell szeretetben járni. Amikor a másikat vádolod meg, a másikat kárhoztatod, akkor mivel kárhoztatod? A törvénnyel!

Kolosse 2,15.

15. Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, azokat nyilvánosan megszégyenítette és mutogatta, győzelmet aratván felettük a keresztfá által.

Annak idején, amikor győzött egy hadsereg, mondjuk győzött a római hadsereg, megnyert egy csatát, akkor diadalmenetben fölvonultak. Talán láttátok, valamelyik este vetítették a Ben-Hurt. Azért

sok mindent a filmalkotók is hozzátettek, de ott lehetett látni, amikor győzött Róma, akkor diadalmeneten vitték az ellenséget és ott nyilvánosan megszegényítették. A fejükre tapostak. Tehát ezt a képet használja a Biblia, mert ezt ott és akkor értették az emberek, mert tudták, hogy mi az a diadalmenet. Hogy legyen egy képük arra, hogy Jézus mit végzett el. Hogy Ő ugyanúgy a fejedelemségeket, a hatalmasságokat megsemmisítette.

Nincs az ördögnek hatalma feletted! Nincs a sátánnak hatalma feletted! Ő egy legyőzött senki, a kereszt megsemmisítette őt. A mi feladatunk nem az, hogy Istenre várjunk, Istenre mutogassunk, Istent noszogassuk azért, hogy Uram, tegyél már valamit értem! Ő már mindent megtett értünk. Mindent! A labda nálunk van. Mi kell, hogy lépjünk, nekünk kell érvényesítenünk ezt az életünkben és nem a Krisztusra kell várni! Ő mindent bevégzett. A kereszt mindent elvégzett. Amikor Jézus azt mondta, hogy elvégeztetett, akkor elvégeztetett. Ott nem maradt vissza semmi. Nem kell semmit hozzátennünk, sem elvennünk a Jézus Krisztus megváltásából, a Jézus munkájából!

A győzelem nem egy jövőbeli remény, hanem egy megtörtént tény. Jézus nem csak feltámadt, hanem meg is dicsőült és felülkerekedett minden hatalmon. Ezt a győzelmet osztja meg az Ő Testével, az Egyházzal. Ebben a győzelemben vagyunk benne mi is. Tehát a pogányoknak is adatott a győzelem. Ez a győzelem minden népnek szól. A Szent Szellem pecsétje kerül az Evangélium igazságára, amikor valaki az igazságot befogadja és elfogadja. Ezért mondta ott Jézus és ez nem csak Júdásra vonatkozik, hogy annak az embernek jobb lenne, ha meg sem született volna, aki elutasítja az igazságot. Elárulja, elutasítja az embernek Fiát – így került fordításra.

Világosan látszik ez, amikor Péter Kornéliusz házában prédikált. Van egy nagyon érdekes momentum. Júdás árulása után választottak egy újabb apostolt. Az apostolságnak van három szintje. Az első szint Jézus közvetlen tanítványai, akik tanúi voltak az Ő életének, szolgálatának, halálának és a feltámadásának. Ez az apostolság első szintje. Ők voltak az első tanítványok.

Júdás kiesett a sorból és nemzetségenként, a tizenkét nemzetség szerint választottak egyet-egyet és mivel így csak tizenegy maradt, egyet választani kellett. Éppen ezért a feltételt megszabták, hogy ki lehet. Akit az első apostolok közé beválasztanak, annak Jézust ismernie kellett kezdettől fogva, Vele kellett járni és ismernie kellett mindazt, amit Ő cselekedett és szem és fültanúja kellett, hogy legyen az Ő halálának és feltámadásának is.

Nem tudom, hogy Mátyás ott volt-e a kereszt lábánál, amikor Jézust megfeszítették, de akkor biztos ott volt, amikor még negyven napig tanította a tanítványokat. Hiszen mindenki tudott a Jézus föltámadásáról, még pogány írások is vannak róla. Josephus Flavius A zsidók története című könyvében is említi, hogy Jézus föltámadt. Egy pogány író, aki aztán később a rómaiakhoz csatlakozott. Mindegy, mert ez egy másik történet, de a lényeg az, hogy még világi levelezésekben is ott van, hogy Jézus föltámadt. Ez az a tény, amit szeretne az ördög letagadni, mert ezen áll minden. Ez az a Köszikla, Jézus a Köszikla, a feltámadt Krisztus a Köszikla, amin áll a mi hitünk. A feltámadás nem csak egy belső megerősítés, hanem a mi keresztény hitünk és az Evangélium lényege.

Tehát itt az apostoli bizonyágtétel a győzelemről! Pál apostol a missziós útjai során mindig a feltámadást hirdette központi üzenetként. Ez kell, hogy legyen a te központi üzeneted is, nem a válás! Mert azon lehet vitatkozni, hogy ki melyik egyházhoz tartozik, meg melyik egyház mit tanít, meg néha elakadunk egy-egy gyufaszálon. Persze, fontos a tiszta tanítás, azért ezt ne felejtsetek el.

Meg kell állnunk, mint az olyan munkás, aki szégyent nem vall, aki helyesen hasogatja az Isten beszédét, ahogy ezt Pál írta Timótheusnak, de nem ez a lényeg. A központi üzenet Jézus Krisztus feltámadása.

Hányszor vitatkoznak azon, hogy Isten hogyan teremtette a világot, milyen volt a hatnapos teremtetés? Az hatezer év volt, vagy tényleg hat nap volt, vagy mennyi volt? Nem tudjuk, csak azt tudjuk, ami le van írva. Most van sokféle értelmezés. de egy dolog biztos, hogy ez nem szotéria – mondják ezt görögül –, tehát nem üdvösség kérdése. Teljesen mindegy, hogy Isten öt nap alatt, hat nap alatt, vagy hogy, hogyan teremtette a világot, ez nem üdvösség kérdése, de ami üdvösség kérdése, az a Jézus Krisztusban való hitünk. A keresztények néha olyan dolgokon vitatkoznak, hogy az ember elcsodálkozik.

Én is ilyen voltam egyébként, csak úgy mondom. Tehát nem bántásképpen mondom, csak megjegyzem, hogy néha az a fontos, hogy nekünk legyen igazunk. A fontos nem ez. A fontos az, hogy Jézus Krisztus hű tanúságtevői legyünk arról, hogy Jézus Krisztus feltámadt. Az összes többi is fontos, de ez a keresztény hitünk alapja. Ha hiszel a feltámadásban, akkor üdvözülsz, ez a lényege. Mert nem lehet úgy feltámadni, hogy előtte valaki meg ne halt volna. Tehát ez is benne van a feltámadásban. A Római levél 10. részében ez van írva.

Az antiochiai zsinagógában világosan elmondta, hogy Jeruzsálem lakói nem ismerték fel a Megváltót, de Isten minden ígétét beteljesítette, amikor feltámasztotta Őt. Tehát a feltámadás nem csak jele, hanem záloga annak, hogy minden bűn bocsánatot nyert. Az igazság ajándékát Krisztusban mindannyian elnyerhetjük. Mi, akik befogadtuk, már elnyertük. Tehát ajándék. Az üdvösség ajándék, nem érdem. Hit által kegyelemből, mint az Efézus 2,7–8-ban olvassuk.

Nézzük meg az Apostolok cselekedetei 13-as fejezetében István prédikációját, aki szintén prédikált a zsidóknak. A kereszt üzenete mindig reakciót vált ki, örömet, vagy dühöt, kiben mit.

Ma reggel hallottunk egy nagyon érdekes dolgot a feleségemmel. Azt mondta, hogy érdekesen állnak az emberek Istenhez. Van, aki hisz Istenben és van, aki Istennek hiszi magát. Ez a kétfajta ember van. Óriási a különbség. Ha valaki hisz Istenben, akkor hisz Jézus Krisztusban, hiszen az Ő egyszülött Fiát Ő jelentette ki.

Apostolok cselekedetei 13,29–31.

29. És mikor mindazokat elvégezték, amik Őfelőle megíratnak, a fáról levéve sírba helyezték.

30. De az Isten feltámasztá Őt halottaiból:

Ki volt István? Diakónus volt, akit beválasztottak, hogy a görög özvegyek ellátásáról gondoskodjon. Még az Apostolok cselekedetei elején olvassuk.

31. És Ő több napon át megjelent azoknak, akik együtt jöttek fel Ővele Galileából Jeruzsálembe, akik néki bizonyosságai a nép előtt.

Apostolok cselekedetei 13,38–39.

38. Azért legyen néktek tudtotokra atyámfiai, férfiak, hogy Őáltala hirdettetik néktek a bűnöknek eltörlése:

39. És mindenekből, amikből a Mózes törvénye nem volt képes megigazítani titeket, Őáltala mindenki, aki hisz, megigazul.

Ez egy nagyon erőteljes üzenet és ennek kell lennie mindannyiunk üzenetének. Az Evangélium igazsága az, hogy Krisztus feltámadott és mi megigazultunk Őbenne. Tehát nem csak Őróla szól. Nyilván az Ő munkája volt, de mi megigazultunk Őbenne. Tehát nem büntudatban, vádlásban, örök bizonytalanságban kell élni, ahogy az Ige mondja, mert a győzelem teljessége már a miénk. A győzelem örök távlatban is a mi reménységünk, tehát a halál nem végállomás, hanem átlépés az örökkévalóságba. Mi nem pár tíz évben gondolkodunk. Nem ebben a földi létben gondolkodunk csupán. A húsvét üzenete nem ér véget a történelemben. Az apostolok világosan tanították, hogy ahogy Jézus feltámadt, úgy a benne hívők is fel fognak támadni dicsőséges testben és örök életre.

Tehát még egyszer. Mindegy, hányszor gyógyulsz meg, egyszer nem gyógyulsz meg. Ez minden emberrel meg fog történni. A hitünk az, hogy hisszük a gyógyulást, hisszük a természetfelettit, ez rendben van, de ebben a fizikai testben akkor sem élünk örökké. Mondhatnád, hogy ez egy rossz hír, nem egy jó húsvéti üzenet, de itt nincs vége a dolognak. Viszont ez már jó hír, mert ez csak pár tíz év, de mi az örökkévalóságban gondolkodunk. Az, hogy Jézus él, az, hogy nekünk örök életünk van, ez egy folyamatos múlt igeidőben van. Folyamatos múlt, azaz, hogy egy állandó jelen. Tehát számunkra ez érvényes ugyanúgy. Nézzük az 1Thessalonikai levél 4,14-et és a 16-ot.

1Thessalonika 4,14.

14. Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadott, azonképpen az Isten is előhossa a Jézus által azokat, akik elaludtak, Ővele együtt.

Milyen csodálatos dolog! Milyen ígét ez! Isten eddig minden ígétét beteljesítette. Minden, amit ígért, mind beteljesedett. Semmi okunk arra, hogy bárki ezt egyáltalán kétségbe vonja.

1Thessalonika 4,16.

16. Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és először azok támadnak fel, akik meghaltak a Krisztusban;

Tehát a Krisztusban elhunytak támadnak föl először. A feltámadás elrendelt dolog, vehetjük úgy, hogy egy megtörtént dolog. Mert Krisztussal együtt már feltámadtunk kétezer évvel ezelőtt. Akik pedig a Krisztusban elhunytak, ők a Krisztus eljövetelekor mindannyian feltámadnak és mindannyian örökké a Krisztusban leszünk ebben a megdicsőült testünkben. A jelen szenvedései, a jelen kihívásai nem akadályai a győztes életnek. Pál apostol nem csak a jövőről beszélt itt ebben az Igében, ha megnézzük, hanem arról is, hogy a feltámadás ereje már most munkálkodik bennünk. Ez az élet gyakran hordoz próbákat, Jézus nem mondta, hogy nem lesz semmilyen kihívásunk, néha még testi gyengeségek is megtámadnak bennünket, mégis az élet ereje bennünk munkálkodik. A Róma 8-ban olvassuk.

Róma 8,11.

11. És ha annak a Szellemének lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az Ő tibennetek lakozó Szellemének által.

A feltámadás ereje ott van bennünk és ezt az erőt a hitünkkel föl kell tudnunk szabadítani. Hinnünk kell. Ehhez hallanunk kell nagyon sokszor az Evangélium üzenetét. Nem tudom, hányadszor prédikálom, én soha nem unom. Nekem mindig új, mintha most olvasnám először és mindig óriási reménységgel tölt el. Tudom azt, hogy hova tartunk, hova megyünk, nincs reménytelen helyzetünk, bármi is történjen.

2Korinthus 4,10–11.

10. Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy a Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben.

11. Mert mi, akik élünk, mindenkor halálra adatunk a Jézusért, hogy a Jézus élete is látható legyen a mi halandó testünkben.

2Korinthus 4,17.

17. Mert a mi pillanatnyi könnyű megpróbáltatásunk igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk;

Nézzétek meg Pál apostolt, akit börtönbe zártak, kalodába zártak, megkövezték, talán halálra is kövezték, mert nem tudjuk pontosan, hogy mi történt ott, de annyit szenvedett és azt mondta, hogy a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk. Azt mondja, hogy nem hasonlítható ahhoz az örök dicsőséghez, amelyet Krisztus megszerzett nekünk a keresztyén által. A Krisztus élete. Tehát ez a győzelem nem egy hangzatos szólam, hanem ez egy valóság. Ez az élet ott van bennünk, mindannyiunkban, akik Krisztus hívői vagyunk. Sőt, minél nagyobb a nyomás, annál fényesebb a dicsőség. Szoktuk mondani azt, hogy ami nem tud legyőzni, az megerősít. Igaz? Akkor erősebb leszel. Az izmaink hogyan nőnek? Ha valaki sportolt már életében, akkor tudja, hogy az nem csak úgy magától nő, mert bekaptál két vitamint, hanem erőfeszítést kell hozni. Ha nincs terhelés, akkor nincs növekedés. A teher alatt nő a pálma, van egy ilyen népi mondás. Ennek is van egy biblikus igazsága.

Nyilván vannak terheink. Ha nem lennének hitkihívásaink, ha nem lennének próbái a hitünknek, akkor nem tudna növekedni. Amikor elkezdesz győzelmeket aratni, először kisebbeket, aztán egyre nagyobbakat és nagyobbakat. Így van ez még a súlyemelésnél is. Nem a kétszáz kilónál kezd valaki, hanem elkezd a kicsi súllyal. Apró dolgokban, apró győzelmek jönnek az elején és ezeket az apró győzelmeket igenis nagyon nagyra értékeld és utána, ahogy növekszünk a hitben, az ismeretben. Mert ez az erő ott van bennünk és működik. Ez a győzelem nem múlt idő, hanem örök jelen. Ez a győzelem örök jelen.

Pálnak mindig ez volt, ami erőt adott, a feltámadás. Bármilyen rossz körülmények között volt. Mi az, ami Pál apostolt a pályán tartotta? Mi az, ami őt megtartotta a hitben? Mi volt az, amitől elmondhatja azt, hogy a futásomat megfutottam, a hitemet megtartottam? Hogy tudott ez megtörténni? Ugy, hogy ez az igazság, a feltámadás ereje ott volt benne. Ez a hit a feltámadt Krisztus-

ról, a feltámadásról mindig erőt adott neki. Nekünk is a feltámadás tud erőt adni. Ez nem egy elméleti alap, hanem minden bátorítás, minden kitartás, minden hűségnek az a forrása, hogy Jézus feltámadt. Ezért a kereszt, a húsvét napja, a mi húsvétunk napja, az valóban a győzelem napja.

2Timótheus 2,8–9.

8. Emlékezzél meg, hogy Jézus Krisztus feltámadott a halálból, aki a Dávid magyából való az én Evangéliumom szerint:

Mit gondolsz, Timótheus ezt nem tudta? Teljesen új hír? Nem, hanem hogy mennyire ez a központi üzenet, hogy mennyire ez a lényege a mi keresztény hitünknek.

9. Amelyért mint egy gonosztevő szenvedek mind a bilincsekig; de Isten Igéje nincs bilincsbe verve.

Bármit tehetnek az emberrel, de az Ige nincs bilincsbe verve. Ez az igazság, ez nincs bilincsbe verve. Ezt az igazságot bármikor megoszthatjuk, bármikor elmondhatjuk másoknak. Amikor nehézség jön, úgy tűnik, hogy a világ zűrzavara elnyomja az örömhírt, akkor emlékeznünk kell arra, hogy a sír üres, nincs ott. A kő elgördült, nincs ott. Ne keressétek Jézus sírját, meg a temetkezési helyét. Ha valaki ezt megtalálta, akkor valami árnyékra vetődött. Nincs ilyen sír, amiben Jézus ott van és amiben Jézust eltemették. Mert az a sír üres. A világ szenzációja, akik ilyeneket szeretnek mondani.

A győzelem a tiéd is, ha Krisztusban vagy. Ezt Andrew Wommack nagyon sokszor tanítja, hogy ne kérd, amit már megkaptál. Kezdj el benne járni! Ez ma is üzenet nekünk. Nem kell Istent mozditani, Ő már megtette, amit meg kellett tennie. Tudom, hogy ismétlem magam, de mondják, hogy az ismétlés a tudás anyja. A hitünk az Evangéliumból származik és az Evangélium folyamatos hallásából. Bizony sokszor kell hallanunk, hogy egyszer meghalljuk. A kereszt és a feltámadás mindent bizonyított. Megbocsátást, gyógyulást, békességet, örök életet. Nem kell küzdenünk érte, el kell fogadnunk és élnünk kell benne.

Róma 8,32.

32. Aki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem Őt mindnyájunkért odaadta, mi módon ne ajándékozna Vele együtt mindent minékünk?

Micsoda üzenet ez! Micsoda örömhír, ha ezt végiggondoljuk! Isten ezt nem öncélúan tette. Jézus ezt nem azért tette, hogy mondjuk, furfangos módon átverje az ördögöt. Nem erről szól a történet. Hanem értünk tette. Ő teljesen legálisan cselekedett. Hiszen előre ki is jelentette, hogy mi történik. Isten nem trükközik. Nem is tudom, néha emberek mit gondolnak. Ez a győzelem napja, nem csak Jézusé. Az Ővé is és azoké is, akik Őbenne vannak. Ez a nap mindenképpen emlékeztet és bátorít és fel is szólít bennünket, hogy „ébredj fel te, aki aluszol és feltámad benned a Krisztus” – mondja az Írás.

Foglaljuk össze az eddigieket egy kicsit. Ha megnézzük a húsvét napját, Krisztus halálát, feltámadását, ez nem csak egy történelmi esemény, hanem Isten örök győzelmének napja és a mi győzelmünknek is a napja, ezért ez a leghatalmasabb ünnep. Ha megnézzük, kezdődött már az Ószövetségben, itt Ábrahám hite belekapaszkodott, mert hitt a feltámadásban. Megvan ennek az ószövetségi előképe és még nagyon sok más Igét megnézhetnénk. Erről lehetne egész évben prédikálni, az előképekről. Ésaiásról még nem is beszéltünk, vagy ami a Zsoltárokból kijelentetett és sok minden más igehelyet is elő lehetett volna hozni, de ez nem fér bele egy napba, még egy évbe sem.

Jézus önként vállalta az utat. Nem vereségben, hanem dicsőségben. Az Ő útja nem vereségbe torkollott, mint sokan gondolják. Jézus halálát egy-két ember kudarcként, tragédiaként írja le, mert itt megállt a történetben, itt nem lapozott tovább, nem tudakozódott tovább. A lényeg elfelejtette megnézni, hogy Jézus feltámadt. Ez a dolog eleje volt, hogy Vele együtt meghaltunk, föltámadtunk. A kereszten lefegyverzett minden erőt örökre. eltörölte az útból azt a választ, ami ellenünk volt nekünk, ahogy írja itt a Kolosse levél.

A jövő reménye biztos. A feltámadás ígérete megmásíthatatlan, ez meg fog történni. A jelen szenvedései között is győztesek vagyunk. Mit értünk a szenvedések alatt? Amit Pál is. Azt mondja, hogy a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk. Nem azt mondja, hogy betegségben kell szenvednünk, meg hiányban, meg ilyesmiben, hanem az üldözésekben és annak lehet például egy ilyen következménye

is. Mert Pált, amikor megvesszőzték, hát akkor nem Facebook bejegyzéssel dobálták meg, mint minket néha, meg posztokkal, hanem elverték a hátát és bizony ott sebek voltak, meg fájdalom volt.

Mi hirdetjük és elnyertük a megbocsátást, kegyelemből, hit által. A jövő reménye biztos. Tehát a jelen szenvedései között is győztesek vagyunk. Nem vagyunk áldozatok, hanem győzteseknél is többek vagyunk, azt mondja a Biblia. Ezt mind a húsvét, mind a keresztség munkája hozta. A hitünk alapja, hogy Jézus feltámadt és közbenjárt értünk. Az Atya jobbjára ültetett és Vele együtt mi is oda ültettünk. Ez a győzelem már biztosan a miénk. Jézus feltámadt és mi is feltámadtunk Vele együtt. Én úgy gondolom, hogy ez a nap a győzelem napja. Nem is lehetne ma másról beszélni, mint erről. Hogy ebben erősödjünk meg, hogy tudatosodjon ez a nap, mert ez a nap minden nap ott van az életünkben, ez egy folyamatos jelen és ebben járunk, és ebben élünk.

Most fogunk imádkozni. Ha valaki netán meghallgatta ezt a mai üzenetet, vagy később videóról visszanézi és nem biztos abban, hogy üdvössége, hogy örök élete van, akkor most innen hadd mondjam el neki, hogy Jézus szereti őt! Mindegy, hogy eddig miben volt, mindegy, hogy eddig mit tett. A múltat nem tudja eltörölni. A múlt az múlt, a múlt az elmúlt, de lehet egy győztes jövő bárki számára. Kijöhet a legnagyobb pocsolyából, amiben az élete van. Egy valakire van szüksége ehhez, a megmentőre, Jézus Krisztusra. Jézus Krisztus keresztségének munkájára van szüksége. Üdvösséget kell nyernie és ezt Jézus szerezte meg.

Egy bűnözőnek nem azért ad Isten kegyelmet, mert Isten helyesli a bűnözést. Nem, egyáltalán nem. Hanem az Ő kegyelméből, hogy hagyja el a bűnös múltját és éljen egy krisztusi életet. Ezt az életet Krisztus mindenkinek fölkínálja, minden egyes embernek. Mindegy, ki az illető, mindegy, hol született, milyen a bőre színe, a felekezeti hovatartozása, a vallása, az etnikuma és sorolhatnánk tovább. Mindez nem számít. Az számít, amit Jézus tett a kereszten. Ha erre bárki igent mond, akkor mindaz, amiről ma prédikáltam, mindaz, amiről beszéltünk, amiről az Írás szól, mindaz az övé. Úgy-hogy álljunk föl! Köszönjük az Úr kegyelmét. Ha valaki bizonytalan az üdvösségben, hogy ez a húsvét, ez a feltámadás neki is feltámadás lehet, akkor Jézust fogadja be a szívébe.

Róma 10,9–10.

9. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözölsz.

10. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

Azt írja az Írás, hogy mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik. Mindenki! Ez rád is vonatkozik és azokra is, akik azt hiszik, hogy elveszettek. Most jött el az idő. Nincs alkalmasabb pillanat, mint most. Ez a te időd most, ha még ezt nem tetted meg. Mi meg együtt imádkozunk azokkal, akik hallották az üzenetet. Mondjuk együtt:

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Kérlek, Jézus, legyél az én Uram, legyél az én Megváltóm, legyél az én Gyógyítóm! Jézus, Te vagy az én Uram, Te vagy az én Megváltóm, Te vagy az én Gyógyítóm és én meg vagyok váltva. Örök életem van Krisztusban, mert újjászülettem Krisztusban. Az Ő vére tisztára mosott, megtisztított minden bűntől. Ez az igazság, mert Isten Igéje igazság. Ámen!

Halleluja! Dicsérjük az Urat!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.